

החברותא

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 449

בס"ד ערש"ק פר' יתרו כ' שבט תשע"ג

פצצות יקרים

וישמע יתרו (י"ח, א')... בכוחה של השמיעה ששמע יתרו נתהפך מרע - כהן מדין, לטוב - חותן משה בענין שנאמר שמעו ותחי נפשכם.

לדרוש אלקים (י"ח, ט"ו) ד' במסורה: א' הכא, ב' ואידך בשמואל (ש"ב ט) כלכתו לדרוש אלקים, בענין שאול כשהלך לבקש האתונות, ג' ולא יכול דוד ללכת לפניו לדרוש אלקים (דבה"א, א, כא) בענין הדבר כשראה המלאך המכה בעם (דבה"ב, ב, כז), ד' ויהי לדרוש אלקים בענין עווייתו כשדרש אלקים במלחמה, מלמד שעל כל צרכיהם היו באים לו לדרוש אלקים, כההיא דשאל כההיא דדוד וכההיא דעווייתו.

(בעל המורים השלם)

ואתה תחזה מכל העם (י"ח, כ"א) יש לומר על דרך (אבות פ"ד, מ"א) איזהו חכם הלומד מכל אדם. וזהו החילוק שבין תואר חכם לתלמיד חכם. והנה משה רבינו ע"ה היה חכם ורבן של ישראל והם היו בחינת תלמיד חכם. היינו תוכל לראות ולחזות ולהשכיל מכל העם היינו שתוכל לראות ולחזות ולהשכיל מכל העם בתואר חכם הנזכר במשנה שלמד מכל אדם.

ויחן שם ישראל נגד ההר (י"ח, ב) רש"י: כאיש אחד בלב אחד. ר' יצחק מוורקה היה אומר ויחן מלשון נשיאת חן, כל אחד נשא חן בעיני חבירו, ולכן אין כל פלא שנהיו מאוחדים כאיש אחד בלב אחד לקראת קבלת התורה.

אתם ראייתם אשר עשיתי במצרים (י"ח, ד) ד' ראשי פרקים: א' הכא, ב' ואידך אתם קחו לכם תבן (ה', י"א), ג' אתם נצבים (דברים כט), ד' אתם עדי (ישעיהו מג), לומר בשביל שאתם נצבים היום לעולם תוכלו להיות עדי כי לעולם אני נצב.

ומשה עלה אל האלקים ויקרא אליו ה' (י"ח, ג) הכתוב מרמו לנו דרך העבודה שתחלתה להתחיל ביראה לפני השי"ת וזה שעלה אל האלקים ואח"כ נתגלה עליו ה' בחינת אהבה וחסד.

ועתה אם שמוע תשמעו בקולי (י"ח, ה) איתא במד"ר (ב"ר כא) אין ועתה אלא תשובה עי"ש. ויש לומר בנידון דידן שהקב"ה רמו למתקרבין אליו שאל יתיאשו ואל ייראו מגשת אליו עבור עוונותיהם שעשו מקודם, כי העיקר עכ"פ להתקרב מהיום והלאה שלא יחטא עוד, ולזה ועתה אם שמוע תשמעו בקולי, וזה מצות התשובה, והוא חסדו הגדול שרוצה לקרב השבים ושלא לזכור להם מעשיהם הראשונים.

(עבודת ישראל)

והייתם לי סגולה (י"ח, ה) ויש לומר הרמו בזה שיהו ישראל נאחזים כאגודה אחת ויהיה להם אחדות זה עם זה והרמו שתהיו בבחינת סגול וסגולתא שהעליון צריך לתחתון ממנו והתחתון צריך לעליון ממנו, כן אתם תהיו נאגדים תמיד באגודה אחת ואז יתאחדו גם כן שורשכם, וזהו והייתם לי דייקא סגולה היינו שגם בעולם העליון תהיו סגולה כשתהיו למטה באחדות והבן.

וישב משה את דברי העם אל ה' (י"ח, ט) ח"ו לא בדרך תשובה החזיר משה את דברי העם אל השי"ת כי הוא יתב' אין צריך לתשובתו הלא לפניו גלוי כל מחשבות בני האדם, אלא שמשה הסתכל והתבונן בתשובת ישראל שהקדימו נעשה לנשמע, שזהו דבר פלא שאין שום בן אדם יכול להשיגו וזולת כח אלקות, וזה"ש כ' וישב משה את דברי העם היינו הנעשה ונשמע אל ה' ר"ל שיחם לה' היינו רוח ה' דיבר בם ולא מצד עצמם רק מהשי"ת הוא המענה לשון.

וקדשתו (י"ח, כ"ג) ב' במסורה: חד ריש פסוק וחד סוף פסוק (ויקרא כא, ה) וקדשתו כי את לחם אלקיו הוא מקריב גבי כהן ריש פסוק לפי שקדשתו ראשון לפתוח ראשון וליטול מנה יפה ראשון, אבל תלמיד קדושתו בסוף, ככתוב (תהלים טז) לקדושים אשר בארץ המה, כלומר אחר מיתתו שיהיה בארץ ניכרת קדושתו, כי בחייהם הן בקדושו לא יאמין (איוב טו).

(בעל המורים השלם)

האשק שיחת הרא"ש זיע"א אצל שמואל תורה קהל"ה האבא לזכרם ע"ה א.א.

כי לא לחינם הורדת אותי לכזה שאול, רק משום שאני פגמתי את כל העולמות שלי, וכל הניצוצות שלי נדחו ונתפזרו, ועלי מוטל להעלותם ולתקנם".

וכאשר הרבש"ע מכניס לאדם באמצע התפילה מחשבה מהמקום שבו הוא חי ובו הוא נמצא, אז הוא הזמן שיכול להיות לו לאדם חשבון הנפש, ואז הוא יכול להתעקש ולהתחנן לפני הרבש"ע: "רבש"ע, שלחת לי את המחשבה הרעה כדי להראות לי מה אני, רחם עלי, תשלח לי את הנשמות הללו שיש להם זכיה להכנס למקומות החשוכים הללו ולתת סגוריה. הנשמות הללו שבכוחם להגביה את כל הניצוצות שפגמתי מחטא עץ הדעת ועד עכשיו". וכשאדם דופק בדלת - פותחים לו. אפילו האדם הגרוע ביותר, כשהוא הולם על הדלת מוכרחים לגשת ולפתוח לו.

ואם כן, גם האדם הגרוע ביותר לא צריך לפחד מזה שלא נענה מיד ולא ראה את הישועה, רק ידפוק וידפוק וידפוק, עד שישמע שיש בו מציאות ש"ואתה מחיה את כולם". הוא מחיה את הניצוצות שלו, והוא נותן את הסגוריות שלו. והאדם שמבקש מהרבש"ע זוכה שכל הניצוצות יתלקטו מהסגוריה הזו. אי אפשר לדמיין מי הולך איתו, אבל זה שזוכה להתעקש הוא שומע מי שם. הוא מושך אותו בכח עם המחשבות שלו ולא עוזב אותו. הוא נלחם עם הרבש"ע שיעזור לו ולא יתעלם ממנו, ויהיה "גם שם

אין דורשים מהאדם היא רק כפי יכולתו, אין הקב"ה בא בטרוניה עם בריותיו ולא דורשים ממנו מה שאין ביכולתו. לא דורשים ממנו שיעבוד כל היום אם אין ביכולתו לעשות זאת. ואדרבה, מי שנכנס לעבודה בלי שיש לו בסיס לזה הוא נהיה משוגע והולך לבית משוגעים. אבל אדם יכול לעבוד כל היום, להסתובב ולעשות, הוא יכול להכנס לביהכ"ס ולהתפלל, ואם הוא חי כמו שהוא ולא מחפש להכיר את המציאות שלו, הוא לא יודע מה נעשה אותו.

אבל יש רגע שהרבש"ע מעורר אותו לאהבתו, ואז באה לו מחשבה זרה באמצע התפילה, כדי שמזה יבין מה הוא. אנשים לא יכולים לסבול שבאים להם מחשבות זרות באמצע התפילה, אבל הם אינם יודעים שבאותו רגע הודיעו להם מן השמים היכן תיקון הנפש שלהם, והראו לו מה שהוא צריך לתקן בנפש שלו, ואז במילה אחת הוא יכול להשיג דביקות בורא. כי אם יש לו את חשבון הנפש שלו, ומאותה מחשבה רעה שצצה אצלו הוא רואה שבעצם הוא שרוי בעמקי הקליפות, והוא מבקש ש"גם שם ידך תנחני", והוא צועק: "אבא, רחם עלי. נפלתי לבוץ. לא נפלתי, רק שם אני מונח כל החיים שלי, שם הוא המקום שלי, שם היא המציאות שלי. אני מבקש ממך אל תטשני ואל תעזבני אלקי ישעי, כי אבי ואמי עזבוני וה' יאספני. שם תאסוף אותי, ושם תִּזְכֶּה אותי שאוכל ללקוט את כל הניצוצות שלי.

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמי קודם

449
ג

ידך תנחניי.

בשלימות, וכל אחד במדריגה שלו ישמע את הוי' אחד וישיג את שלימות הוי'.

אין תענוג יותר גדול לקב"ה ממתי שכל אחד עושה את חשבון הנפש שלו. הרבש"ע אינו מביט על שום פגם, הוא בוחן רק היכן הוא האדם עכשיו, ואיך הוא חי כעת, ביאוש וגאווה או במציאות הביטול. האם הוא חי במציאות של עצמו או בסיבת כל הסיבות. מכל דבר שקורה לאדם הוא יכול לשמוע את הסיבות, כי הרבש"ע מגלה את עצמו אליו בכל סיבה שיש לו, רק שהוא לא רוצה להאמין, וגם את הקשיים הוא נותן לטובת האנוש, בשביל שיזכך את עצמו ויגיע בשלימות לעולם האמת. איזה אבא רוצה שיהיה לבן שלו צער.

לכן צריך האדם להתחזק בכל המחשבות שבאות אליו, ולא להשבר כשלא הולך לו. כי כמו אמא שרוצה לנסות אם הילד שלה אוהב אותה, והיא מתחבאת ומחכה לראות אם יחפש אותה ויזעק "אמא", כך הרבש"ע מתחבא מאתנו כל רגע לבדוק אם אנו רוצים באמת לחיות איתו. וכשאנו כולנו נרצה באמת לחיות איתו הוא יתגלה עלינו, ויזכה אותנו שכל אחד יוכל ללקט את הניצוצות שלו שנדחו ונתפזרו בכל הגילגולים, ונוכה לתכלית השלימות כמו השלימות של דוד המלך ומשה רבינו, איש כדרגתו וכפי מה שהוא עבד על עצמו.

המשך יבוא אי"ה

זוהי התכלית של הבריאה, ובשביל זה נתן לנו הרבש"ע חמישים ואחד יום, הושענ"א הושיעה נ"א, כדי שנגיע לחשבון הנפש שלא נישבר מהפגמים שלנו. כי היצה"ר מקרר את האדם כדי שלא יתיישב בדעתו ויעשה תשובה. לכן צריך כל אדם לדעת שלא להשבר. ולדעת שבכל הבריאה יש רק "אחד", והוא זה שעליו נאמר "כי אתה שומע תפילת כל פה עמך ישראל ברחמים". כל אחר צריך לדעת שהרבש"ע עומד בכל רגע ומחכה אולי יחוס עם עני ואביון אולי ירחם. וכל אדם שעושה תשובה הוא מקבל את התפילות שלו, לא משנה מי שזה יהיה, הוא לא ממאס שום תפילה. אפילו אדם שעשה את הגרוע ביותר הרבש"ע מחכה עליו, ועד יום מותו יחכה לו בתשובה להנטותו לזכיה.

- מ -

לכן אף אחד מאיתנו לא צריך להשבר, ולחשוב שהוא אבוד. אין אבוד בעולם, כי רק אחרי שכל הבריאה תבוא על תיקונה תהיה הגאולה, כל עוד שלא תהיה שלימות בעולם העשייה, וה"גלמי ראו עיניך" לא יהיה בשלימות, לא יכול לבוא משיח, ולא תוכל להיות התגלות מלכותו על כל העולמות שהרבש"ע ברא. אל לנו להשבר משום פגם, וכל אחד יתעקש עם עצמו "אני לא אבוד!", כמו שיכלתי לקלקל כך אני יכול לתקן, וגם שם ידך תנחניי. ואם נתחזק כולנו ביחד, ולא נשבר, אז נשמע ביחד את מציאות הוי'

בעשרת הדברות יש קע"ב תיבות, וזהו שרימו אליעזר (בראשית כד) בק"ע משקלו. וזהו עק"ב אשר שמע אברהם בקולי (שם כו), וזהו בשמרם עקב רב (תהלים יט) וזהו ואצרנה עקב (שם קיט) וזהו עשה תורתך קבע (אבות א) וזהו מורשה קהלת יעקב עשרת הדברים שיש בהם קע"ב תיבות. (בעל המורים השלם) כי לבעבור נסות אתכם בא האלקים (כ/ י"ז) פירוש כי זה שאמר הקב"ה בעצמו אנכי ולא יהיה לך. נרשם ונחקק בלב כל איש ישראל עד שאפילו הקל שבקלים מוסר נפשו על קידוש שמו יתברך. וזה לבעבור נסות שתעמדו בנסיון.

ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו (כ/ י"ז) ב' במסורה: הכא, ואידך רגזו ואל תחטאו (תהלים ד), הבושה מונעת מן החטא והכעס מביא לידי חטא, וזהו בעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו כי כל מי שיש לו בושת פנים לא במהרה הוא חוטא (מסכת דרך ארץ א) וזהו רגזו ואל תחטאו כי הכעס מביא לידי חטא.

אתם ראייתם כי מן השמים דברתי עמכם, לא תעשון אתי אלהי וגו' (כ/ י"ט) כלומר שהשי"ת מנהיג עולמו בתפארת ישראל כמו שישאל רוצים. וזה מן השמים דברתי עמכם בשכל שלכם דברתי התורה, וכיון שכן לא תעשון אתי כלומר לא תעשון אותי כיון שאני מתנהג כרצונכם ובשכל שלכם... (קדושת לוי) ולא תעלה במעלות על מזבחי (כ/ כ"ג) אל תהפוך את העונה - שהמזבח הוא סמלה - לגאולה, שהרי זבחי אלקים רוח נשברה ואיך תהפוך את הרוח נשברה [העונה] למעלה [גאולה]?. (רבי יוסף משה מולוצ'ניק) אם יקום ויתהלך בחוץ - ורפא ירפא (כ"א/ י"ט) הפסוק הזה מתחיל בא' ומסיים בא' ירפא לומר לך שהקב"ה שולח יסורין על האדם וגוזר עליהם שילכו לאותו יום ולאותו שעה.

כי תראה חמור שונאך רובץ תחת משאו (כ"ג/ ה) פירוש: חמור נקרא הגוף, שונאך הוא שם מושאל ליצה"ר. וזהו רובץ תחת משאו הן בחליו ר"ל והן בירידה - פרנסה וכד' עוזב תעזוב ותעזור לו בתפלתך, אמנם כתוב עמו דיקא שגם הוא יתפלל לאפוקי כשיושב ואינו פונה עצמו להשי"ת וכד' ע"ש. (דגל מחנה אפרים)

שהשמחה במעונם

הר"ר משה שמואל בנימין האפמאן ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר בן ציון קלר ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר צבי קלר ומשפ' להולדת הבן
הר"ר דוד דרלי ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר שלמה דרלי ומשפ' להולדת הבן
הר"ר דב כהן לאירוס' הבת
הר"ר שמואל קלירס ומשפ' לנישואי הנכד
הר"ר צבי פרל ומשפ' לנישואי הבן
הר"ר אבי זאב ומשפ' לנישואי הבת
הבה"ח יוסי פרל לנישואיו

לעילוי נשמת

הרה"צ ר' משה ב"ר מאיר קלירס זצ"ל
נלב"ע כ"ג שבט
ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

י"ל ע"י
מערכת החברותא
רח' עדיני 3
02 - 5829688
פקס: 02 - 5325477
ת.ד. 5080
ירושלים 91050